

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Ser.} 1336

Title: *Kama Vipalla*

1336

1336

one complete

:	:	Karma-vipāka	:	Title
:	:		:	Author
:	:		:	Editor
:	:		:	Year, Vols.
:	:		:	Publisher
1336:	:	Pages 10-29	:	Remarks

इदं वाक्यं परनाशदुतापुरा. तेन पापेन लिप्तोऽसि सदितो जन्मसमकं. तत्प्रातः शिवरात्रि
 तंकुरु. वर्षततो द्विजे देहि फलं चैवं दिने प्रति. विवाहय द्विजं चैवं दद्यात् सुरवीर्यव. अथ
 वाऽवेधेन वंध्यकौष्ठाददस्वेवे. व. तं. अथ वाच्यती पातेशतं विप्रान् तर्पय. शतार्धं च
 तथैव धर्वा विधत्ते च तर्पय. अथ वा गो. से. ७५ पवनः. शूद्रजं जन्म संप्राप्य ततो
 ये जन्म निचया. पवनस्य इदं वाक्यं ब्राह्मणी गमनादिदं. दुःखं प्राप्तं च यातुं तत्पुण्यं
 च ईदृशं. विवाहय द्विजं वाथ शतं विप्रान् तर्पय. शतार्धं च तदर्थं वाच्यती पातेश
 शेषतः. वध्य. धेनुं विप्राय दद्यात्. व. ती. अथ वा गो. से. ७६ वरुणः. हेमकारकुले
 जन्मपंच. या. वरुणस्य इदं वाक्यं दूतानां परस्य च. तेनेदं प्राप्तवान् दुःखं मा विस्वार्
 करिष्यसि. गंगाद्वारे प्रयागे वा गंगासागरसं गमे. ब्रह्महामुच्यते पापे मित्रद्रोही न
 मुच्यते. तत्प्रा. कुरु घहरि. फलं वर्षे द्विजे देहि विवाहय द्विजं च अथ वा द्वारकाया
 धेनुं दत्त्वा सुरवीर्यव. अथ वाच्यती पातेश विप्रान् तर्पय. दक्षिणावस्त्रदानोद्यस्तत
 स्ते सुरवर्माभितं. ७७ निर्वृतः. कांस्यकारकुले जन्म प्राक्तने जन्म निचया. नैर्वृतस्य इदं
 वाक्यं ब्राह्मणी गमनादिक. इदं दुःखं च या प्राप्तं तं कृते पुण्यमाचरे. विवाहय द्विजं

क. वि. क. वाथव्यतीपातेशतं द्विजान् शतार्धवातदर्थं वा वस्त्रदानहितः सुखं वध्यं गादे-
तां अथ स्नानमात्रे सुरवीभवः ७ यमः कुंसका ततोये या यमस्य च
इ० अगम्या गमनाद्भवं इदं इः खंचया लुप्तं तत्कथं मुच्यते धमे तथा पि पावनता
शाय द्विजमेकं विवाहय हरैर्व्रतं कुरुष्व च फलांचेक दिने प्रति वर्षीते वध्यको
ष्टाञ्च गां विप्राय दीयतां अथ वा च व्यतीपाते वितविप्रनर्पय दश विप्रान्दक्षिण
भिर्वस्त्रदानैर्यथाविधि अथ से ९ अनलः अनल इ पंच या कोदकारकु-
ले जन्म परस्त्री गमनं हृतं तेन पापे नालि सौ सि सप्त जन्मानुवर्तते तस्या त कविनाशा-
य विवाहाय द्विजोत्तमं अथ त्वंच व्यतीपातेशता र्धां धरणी सुवान् तर्पय स्वतदर्थं
वा वस्त्रदान सदक्षिणां अथ वा तां ततो मे तयश्उमं हरस्य वचनं यथा-
अथ वा गो १० ॥ इन्द्र इन्द्रस्य वचनं सत्यं रागहारकुले जन्म नि सप्तमे पापं परदार-
तो नरः तस्या त कविनाशाय विवाहय द्विजोत्तमं अथ वा वेधते योगेशतं विप्रा-
न् प्रतर्पय शता र्धं च तदर्थं वा दक्षिणा होत दानतः अथ वा पुष्कर तीर्थे स्नानं तत्या-
प मोचनं अथ वा से अग्ने सुखं च ते भा वित तस्ते वां कृतं फलं श्री व्या म उ० गीठ
कारकुले जन्मतृती या। व्या मतं च वदत्येवं परस्त्री हरणं हृतं तेन पापे न लिप्ता

सिद्धिर्नैवैकं विवाहयः शिवरात्रिब्रतं कर्षे सार्धं वर्षे सजागरं चामारात्रिकयायुक्तं फलं
देहि दिनं प्रति वेधते वध्यकोष्ठाच्च धेनुं विप्राय दीयतां अथवा गो से ८२ पवनः
रजकस्य कुले जन्म चतुर्थे जन्म नीच या द्विजस्त्री गनां देवं पातकं वा स्तिते महत् तेन प
ये सिद्धिर्नैवैकं विवाहयः याज्जीवंतस्ते न्नपापं यांति न संशयः विवाहय द्विजं वाथ
फलं वर्षे दिनं प्रति अंते गां वध्यकोष्ठाच्च वस्त्रालंकारसंयुतं अथवा च व्यतीपाते द
शतर्पयते द्विजान् भोजनं वस्त्रदानं च दक्षिणा हि शुनं तव अथवा गो से ८३ तेजः
चर्मकारकुले जन्म ब्राह्मणी गमनादिवं तेजस्तच्च वदत्येवं शतमे जन्म निचम ब्राह्म
णे न वत्यच्चास्त्री कूपे पातकं तस्तथा तत्पातकं विनाशाय शिवभक्तिं समाचरेत् वि
वाहय द्विजं तो वाथ विप्रान् प्रतर्पय पंचविंशदक्षिणाभिः कमंडलुं स वस्त्रकान् व्य
तीपातेथ गां देहि वध्यकोष्ठाद्यथाविधि अथवा गो से ८४ आपः अपां वाक्यमिदं जं
तोः पंच या नटकस्य ब्राह्मणी गमनादिदं त्यक्त्वा विप्रेण सापत्नी पापक्षिं ह्य
तं तथा तेन पापेन लिप्तो सिततस्तदुःखमौट्शं तत्पातं य विवाहय द्विजं नारी हेम
मयी देहि सुवर्णमानसस्तथा वाथ विप्रशते वर्षं शतार्धं वेधतेथ वा वध्य च गो व
तां अथ से ८५ धनं तराकास्यकुले जन्म प्राक्त तेन जन्म प्राक्त तेज या हतानी पर
स्यान्न धरित्या वचनं किल तेन मुक्त्वा वसानाशतया शौभज्जने कृतं लिप्तो सिते

क. वि. क.

११

नयापेन व्रतं विष्णोः समावर. विवाहयद्विजं चैवं धेनुं वावध्यकोष्ठतः. वस्त्रा. तां. व्यतीपातेशता धर्वातर्पयस्वद्विजातिह. अथवा गो. से. ८६ रुद्रः. रुद्रस्य. दशमेज. आभीरं जन्मसंप्राप्य द्रुतानां शीपरस्य वै. तेन मुक्त्वा वसुनां शीकं ग्याशौनसा मृत. तेन पापेन दुःखं च मा विखादं करिष्यसि. तत्प्रातः. व्रतं विष्णोः समावर. शिव रात्रिवाथवध्यकोष्ठात्समानय. देहिविप्राय गोचैव वस्त्रा. तां. व्यतीपातविप्र दशतर्पयस्वयथाविधि. भोजनाच्छादनेन न तोयपात्रसमन्वितं. ८७ हरिः. मे यजं जन्मसंप्राप्य पंचमे. हरेर्वाक्यमिदं सत्यं द्रुतानां शीपरस्य च. सोमस्यो गरी च मता. नारी विषेण वै. तत्प्रातः. विवाहयद्विजेन वु. अथवा हे मयी नारी स्त्री लु प्येन धनेन वै. देहिविप्राय पुण्यस्य वै धत्ते च द्विजान्दश. तर्पय वस्त्रदानैश्च ततः श्रे यो भविष्यति. अथवा. से. ८८ वल्किः. भिक्षुं जन्मसंप्राप्य द्रुतानां शीपरस्य ध. व द्धि वाक्यमिदं संसय. या. योगधारी च तद्रुतानां र्या मुक्तं विषं पुरा. तत्प्रातः. विना शायद्विजं चैवं विवाहय. वर्षया वस्त्रं देहिविप्रायां वै दिनं प्रति. अंते गां बध्यको षाच्च वस्त्रालंकारभूषितां संयुतां. व्यतीपातेशता धर्वातर्पयस्वद्विजोत्तमान्. ८९ उपानधौ तव वस्त्राद्ये चोथ गोमति मज्जनात्. ९० हे रं बः. चांडालं जन्मसंप्रा

११

प्राप्य पंचमे. हतानां शीपरस्य व्रतं नेवन संशयः. हे रं बस्य रदं वाक्यं कुरु पुण्य निरं तरं. भक्तिं वै वासुदेवस्य व्रतं विष्णोः समावर. वर्षं फलं द्विजातीनां अंते गो देदिनश्च या त. वध्यकोष्ठात्समानीय वस्त्रालंकारसंयुतां. व्यतीपातेशतं विप्रां शता धर्वा विधत्ते य वा. तर्पकारविश्रादेतर्पयस्वयथाविधि. अथवा. से. ९१ शिव. ब्राह्मणं जन्मसंप्राप्य पंचमे जन्मनी च या. शिववाक्यमिदं सत्यं ह्युतं विप्रां गच्छांतं. तेन चंडः स्ववाग्राणी व्र तं विष्णोः समावर. देहिविप्रां फलं विप्रेशतं विप्रान्प्रतर्पय. शता धर्वा व्यतीपाते दक्षिणा वस्त्रदानभिः. वध्यकोष्ठात्समानीय वस्त्रालं. ता. वटाभरणशीलाढ्यां ततस्ते वां कृतं फलं. शिवरात्रि व्रतं चाथ वर्षं यावत्स जागरं. यामारात्रि क संयुक्तं नैवेद्येन सम न्वितं. अथवा पुष्करे तीरे नर्मदा तीरे मज्जनात्. अथवा स्वं प्रभासे च गोमती स्नानतः फलं. ९२ रुद्रः. क्षत्रियं जन्मसंप्राप्य तृती. या. धनलोभेन पापाय विषं दत्तं द्विज स्य च. तेन पापेन विजतो तव दुःखं प्रवर्तते. च चां गदोषनाशाय व्यतीपाते थ वे धत्ते. तर्पयस्व शतं विप्रातीर्थं प्रहो शता धर्वा. बध्यकोष्ठाच्च विप्राय वस्त्रा. तां. चेटा दे हि गो च सदक्षिणा. एकादशी व्रतं कार्यं फलं वर्षं प्रयच्छे. शिवरात्रि व्रतं चाथ वर्षं कुरु स जागरं. पूजारात्रि क ने च चाथ गोमति मज्जनात्. ९३ धनदः. वैश्यं जन्म

क. वि. क. संप्राप्त्यपंचमेजन्मनिचया. दुखमुत्पादितो विप्रतेन ते वो यदुःखिता. तत्प्रा. सवभ
 वसक्तिसमाचर. चारस्वगवांष्टदं वर्षे देयं फलं ददन्. हरेव्रतं कुरुष्यादं वांते गां वध्य
 ० वस्त्रा. देहिगां च सदक्षिणां. तर्पयस्वश. व्यतीपातेशतार्धकं. शिवरात्रि
 तंवर्षे विधातेन सजागरं. अथवा. से. पवनः. शरद्रजं जन्म विप्राणां दुःखदानतः.
 पवनस्य इदं वाक्यं पयमेजन्मनीचया. दुःखेनेन शरीरे यशां त्यर्थं तर्पयद्दिना
 न. विधिवद्ध्यते कोष्ठाच्च गां विप्राय दीयतां. वस्त्रा. तां ततस्ते ये सुखं नरु. य
 तीपातेशतं पौर्णमासी तर्पयस्वद्दिना तमान. दक्षिणा वस्त्रदानाद्यैर्वाथ गोमतिमः ज्ञा
 त. प्रयागे स्नानमात्रेण ततस्ते वां कृतं फलं. ९७ वरुणः. देमकारकुले जन्म पंच
 मेजन्मीचया. वरुणस्य इदं वाक्यं वित्तलोभेन घातितं. इदं कष्टं च यासं हि शाव्ये वि
 ष्णो व्रतं कुरु. शिवरात्रिं कुरुष्यादं वांते गां वध्यकोष्ठतः. वस्त्रा. तां देहिगां च सद
 क्षिणां. विप्रां तर्पयशतं चैव व्यतीपाते तदर्थकं. दक्षिणा वस्त्रदानाद्यैर्वा तितत्पा
 पनाशनं. अथवा पुष्करे तीर्थे वाथ गो. ९८ शतार्धवातदर्थं वा फलं देहिद्दिने ह्य
 शिवसक्तियुतं नूनं नैवेद्येन सजागरं. यामारात्रिकं कुर्यावाथ. ९९ मेरुतः. का

स्य कारकुले जन्म सप्तमे जन्म निचया. धनं नीचाद्दिना स्यैव न दत्तं तस्यैव पुरा. पुनर्लो
 सेन विप्रस्य शरद्रजं विषदानतः. तत्प्रा. विप्रा तर्पय पर्वणि. शतं वाथ तदर्थं वातद
 र्धं वेधते न तु. देहिगां वध्यकोष्ठाच्च वस्त्रा. तां. एकादशी व्रतं वर्षे फलं चैकदिनं प्र
 ति. अथवा सूर्यदेहायां गोमया स्नानमात्रतः. १०० यमः. कुंभकारकु. यमस्य च. १०१
 तो वातपरस्य च. लोभेन च हतो विप्रस्तेन ते ये फलं ह्यदः. तत्प्रा. व्रतं विष्णोः समावा
 शिवरात्रि व्रतं वर्षे फलं विप्राय दीयतां. उद्यापनं ततः कार्यं गां विप्राय दीयतां. व
 स्त्रा. हेमदक्षिणाया सह. अथवा च व्यतीपातेशतार्धकं. १०२ दक्षिणा वस्त्रदाना
 द्यैस्ततस्ते ये सुखं महत्. १०३ अनलः. अन. या लोहकार. कृतं विप्रस्य घातनं. ध
 नलोभात् तो जातं शरीरे कर्मजं फलं. तत्प्रा. व्रतं विष्णोः समाचर. वर्षे या वस्तुलं दे
 हिधेनुं वे वध्यकोष्ठतः. वस्त्रालं. बटा. तां. प्राते च ततः सौख्यं अत्रैष्यति मानवः.
 अथ विप्रशतं तर्पय व्यतीपाते तदर्थकं. दक्षिणा वस्त्रदानाद्यैर्वा तितत्पापनाशनं.
 अथवा पुष्करे तीर्थे वाथ गो. १०४ इन्द्रः. राजदारे कु. पंचमे. या. विप्रघातः. १०५
 तं पूर्वलोभेन तदिदं फलं. तथा तं तद्वि विना नारायणप्रभुं. वर्षद्वयं हरे सक्तिकुरु.
 १०६ फलदायनी. एकादशी व्रतं कार्यं सत्परा रात्रौ कुजागरं. दिनं प्रति फलं देहि विप्रा

क. वि. क. प्राणांचयथानिधि. अंतेधेनुः प्रदातव्यावध्यकोष्ठात्सदक्षिणा. दाथविप्रशतंतर्प्य
 व्यतीपातेतदर्थकं. तमव्यावाथगोमत्यास्नातायापक्षयोभवेत्. अथवानर्मदाचैव
 पापकर्मप्रमुच्यते. ९२ व्याम. प्राशगांठकुलेजन्मसप्त. व्यामवाक्यामिदंसत्यलोभे
 नैवहोहिजः. तत्कथंयातिदुर्बुद्धेविनाभक्तिहरस्यव. शिवरात्रिव्रतंकार्यंमत्स्याजा
 गरणेनवा. फलंवर्षेचविप्रायचोतिगांवध्यकोष्ठतः. वस्त्रालं. क्ताव. तां. वाथविप्रश
 तंतर्प्यव्यतीपातेतदर्थकं. दक्षिणाधौतवस्त्राद्यैर्वीथगोम. ९३ पवनः. रजक
 स्यकुले. पंचमे. पवनस्यइदंवाक्यपरवातः. कृतः पुरा. पापंमेषुनलोभेनतेनतेयेव
 दंकलं. तस्यातकविनाशायदानंविप्रंविवाहय. विकल्यनिजंदीनंपरिधाप्यततःपरं.
 विभोज्यं तोदेहिफलब्राह्मणं वशातत्रयं. वध्यकोष्ठाच्चगांदेहिवस्त्रालंकारसंयुतां.
 सुवर्णदक्षिणंचैवततस्तेयेसुखेतर. व्यतीपातेयविप्राद्यापंचाशत्तुप्रतर्पय. दक्षि
 णावस्त्रदानाद्यैर्वीथगी. ९४ प्रयागवा. १०१ तेजः. चर्मकारकु. दश. यातेजस्तत्रं
 वदत्येवं धनलोभेनतेक्षितं. दत्तोविप्रो महापापतेनतोयइदंकलं. तस्यात. व्रतंवि
 ष्णाः स. वर्षविप्रेफलंदेयंअंतेगोवध्यकोष्ठतः. वस्त्रा. वृंटा. भूषितां. ततस्तेयेसु
 खंगेहेजन्मनिजन्मनिचथा. व्यतीपातेशतंवाथैतर्पयस्वद्विजोत्तमान्. तदर्थंवे

धते वाथततस्तेयेसुखंननु. पश्चात्तं पुष्करेतीर्थेवाथगोम. १०२ आपः. नटकु
 पंचमे. अपावाक्य. तेतच्छहतास्त्रीधनलोभतः. तेनकष्टं तवांनेस्यातंनिमित्तंतथा
 कुतु. वर्षफलं हिजेदेहिव्रतंवेवेष्ठावंकुतु. जागरंचहरेपूजां व्यतीपातेयवाहिजान्. पे
 चविंशद्यथायुक्तादक्षिणावस्त्रदानतः. वध्यकोष्ठाच्चगांदेहिवस्त्रा. तां. अथ
 वा. से. १०३ धधाराउ. तरिकस्यकुलेजन्मपं. धरिण्यास्तुइदंवाक्यंलोभेनब्राह्म
 णोहतः. तयातिपातकं जंतो कुरुष्वहरिवासरं. वर्षइयेतदंतेचगां वि. य. वध्य
 काहिजेदेहिवस्त्रा. तां. निरोगताततस्तेयेवाथगो. १०४ रुद्रः. रुद्रस्यच
 इदंवाक्यं तती. आभीरस्यकुजन्मकृतंविप्रस्यवातकं. तयातिपातकं तच्च
 तयिकुतुपूजनं. वासुदेवस्य भक्तिचंसुच्यसेपापबंधनात्. फलंवर्षेहिजेदेहि
 चांतेगांदेहिवाउवे. वध्यकोष्ठाद्यमानीयततस्तेयेसुखंननु. वस्त्रा. क्तां
 स्नानंवागोमतीजले. तपत्यापुष्करेवाथलभतेफलमीप्सितं. १०५ हरिः. सं
 प्राथमेयजंजन्मचतुर्थे. पा. हरेर्वाक्यमिदंसत्यलोभास्त्रीहतापुरा. तेनपापे
 नतंकष्टं शांत्ये विष्णाव्रतंकुतु. ग्रहणेवाव्यतीपातेवेधतेवाशतंद्विजान्.
 दक्षिणावस्त्रदानेभ्रतदर्थंवाप्रतर्पय. अथवाहिसुरवीधेनुंबध्यका

क. वि. क. १४
 छाद्विजे विभे. अथ वानर्मदातीरे स्नाने तस्मात्सुखं नतु. १०६ वद्विः. भिक्षु
 जंज. १०७ ध्यतती. या. वद्वे. वाक्यमिदं सत्यं लो न वहते द्विजः. तेन पापेन ते कष्टं
 तत्कथं याति दुर्मते. तथापि कष्टं शान्त्यर्थं व्यतीपातेशतं द्विजान्. शतार्धं वा
 तदर्थं वा तर्पयस्वरविग्रहे. उपानदस्त्रदानेऽप्युपजयन्त्रयथाविधि. धेनुं
 वा वध्यगोष्ठाच्च देहिविप्रेः सुखं तव. अथ वा गो. से. १०९ हेरंबः. संप्राप्य
 जन्म बाडां लं तती. या. हेरंबस्य इदं वाक्यं हताना ही च दुर्मते. शरीरपातने
 कष्टे तन्निमित्तं हितः कुरु. वैधते वा व्यतीपातेशतं विप्रान् तर्पय. शतार्धं वा
 तदर्थं वा तीर्थं भूमौ यथाविधि. गां वा वध्यकोष्ठाच्च वस्त्रां लंकारसंयुतां. द्वि
 मुखी हेममयीं च गोवस्त्रां. तां. वटा. १०८ व्यावाथ गो. १०८ शिव उ. संप्रा
 प्य ब्राह्मणं जन्म पंच. शिव वाक्यमिदं सत्यं पुराणे त्रे कृतो च या. अज्ञानेन रतो
 येनऽऽशंसं तथा इदं फलं. तत्पातकविनाशाय देहि नं पनवाजिनः. तर्पयस्व
 वैधते वा द्विजः षोडशकं तथा. दक्षिणा वस्त्रदानाद्योस्तस्ते ये सुखं भवेत्.
 अथ वा वध्यकोष्ठाच्च द्य गोविप्रे च प्रदीयतां. अथ वा गोमती. से. १०९
 रुद्रः. १०९ त्रियं जन्म चासाद्य प्राक्तने जन्म नित्वया. रुद्रस्य च इदं वाक्यं लो

वने धूलि क्षेपणात्. धनं नीतं च विप्रस्य तेन तेन यनेऽसुखं. तत्पा. १०९ त्रि वि
 षोः समावरं गां ददस्व विप्राय वस्त्रा. तां. वध्यकोष्ठात्समा नीयततो ग्रेतु सुखं
 नतु. ग्रहणे वा व्यतीपाते विप्रा तर्पय षोडश. दद्याद्दस्त्रदानाद्यो वाथ गोमतिम
 ऽज्ञानात्. १०९ धनदः. संप्राप्य वैश्यं जन्म पंचमे. धनदश्च वचश्चैदं अज्ञा
 नता कृतं सुखं. पुनो ने त्रे दते पूर्वगर्वेणे ह नवारिता. नतत्कर्म प्रणाशाय शतं
 तर्पय भू सुखान्. शतार्धं वा तदर्थं वा व्यतीपाते विशेषतः. दक्षिणा वस्त्र
 दानाद्यो तलस्ते ये सुखं भवतु. वाय वर्ष फलं विप्रे चैते धेतुं ददस्व वे. वध्य.
 ततस्ते ये सुखं नतु. अथ वा पुष्करे तीर्थे अथ वा गो. १०९ पवनः. १०९ रुद्र
 जंज. चतुर्थे. १०९ मगाह ते तेन तया संहि फलं जनः. पवनस्य इदं वाक्यं नेत्रयत्रं
 तथा कुरु. फलानि देहि विप्रेभ्यो व्यतीपातेशतत्रयं. षष्ठ्यादिकं च विप्राणां त्रि
 शतं तर्पयस्व ये. कार्तिका कृतिका योगे गो मृत्युदधिसंगमे. देहिविप्रा
 य धेनुं वा ततो ग्रेते सुखं नतु. अथ वा पुष्करे तीर्थे प्रयागे नर्मदा जले. ११२ ॥
 वरुणः. कुंभकोरकुले जन्म पंचमे. लोचने वं वयित्वा च हतं द्विजस्य च त
 त्यातं. शतं तर्पय भू सुखान्. वैधते वा व्यतीपातेशतार्धं वा तदर्थं वा
 थ फलं द्विजेभ्यो त्र वर्षं यावदि नं प्रति. वाते गां च दिनं प्रति. वांते गाव. वस्त्रा.

क. वि. क. घंटा द्वां दमशं गीसदक्षिणा. शिवरात्रि व्रतं चाथ सार्धं वर्षं सजागरं. यामारात्रि
 कसंयुक्ते ततो भवति वांछितं. भूताष्टमी व्रतं चाथ वर्षं कुरु निरंतरं. अथवा पापमुत्था
 र्थं गोमत्याः स्नानतः सुखं ११३ नैर्ऋतिः. काले ते हेमकारस्य सदा नैर्ऋतस्य द
 र्वाक्यं महापातकजं फलं. न त्रेहं वयि चाप्नुस्वर्गं विप्रस्य चारितं. तेनाशं वाक्षु
 षंडः स्वविषादं माकुरुष्यसि. तत्पातं व्यतीपातेथ वै धृते. पंचाशत्तु द्विजानत्र तपे
 यस्व सदक्षिणान्. बध्य. वगो. तां। तेन ते ये सुखं वाक्ष्यं च वाथ गो. ११४ य
 मः. कोस्य कारकुले जन्म सप्त. यमस्य वचनां चैव गमिते स्नानतो बके. उष्णाद
 केन क्षिप्तेना तेन तोडः स्वमी दृशं. बालत्वे नाद्रुवं मापं नयाति निश्चये नवे. ओ
 षधं लोचनं देहि दीयतां ब्राह्मणाय वै. व्यतीपातेथ विप्राणां शतं वाथ वा
 तार्धकं. तर्पय स्वाथ धेनुं वा देहि विप्रैः सदक्षिणां. वस्त्रा. वाथ गो. सच. गंगा
 यां धेनुदानेन निःपापं च भविष्यति. ११५ अनलः. कुंभकारक्ष. पंच. अनल
 स्य द्वाक्यं हते वै मगलोचने. तेन पापेन ते वात्र वर्तते नयने सुखं. तस्या. धेनु
 वि. तां। वस्त्रा. दक्षिणा सह एव च. ततो ये ते सुखं नूनं वै धृते द्विजषोडश. उपान
 धौ तव स्त्रैश्च तर्पय स्वसदक्षिणान्. हरिभक्त्या शिवं चाये वाथ गो. अथवा

नर्मदा तीरे स्नानतः पापनाशनं. ११६ इन्द्रः. लोहका. चतुर्थे. लोचने गमिते स्नाना
 तेन ते नयने सुखं. मगस्य बालकस्य वंद्यं द्रव्यं चने यथा. तत्पातं वर्षचार्या गोधनं
 अंते वै व. धेनुं विप्राय दापय. वस्त्रा. ततस्ते पातकक्षयः. वै धृते वा व्यतीपाति पंचविं
 शद्विजानतु. दक्षिणा वस्त्रदानेन च तर्पय स्वसुखं तव. अथवा गो. सुखं चाये भविष्य
 ति. ११७ व्यामः. राजद्वारे कुले जन्म पंच. व्यामत. चंदल्ये वं चितो द्विजलोचने. ध
 नलोभान् महापापातेन ते नयने सुखं. तस्या. व्यतीपाते शतद्विजान्. तर्पय स्वशतार्ध
 वातीर्थ भूमौ सुखाय वै. बध्य. वगो विप्रो देहि वाये सुखं तव. ११८ पवनः. प
 वनस्य द्वाक्यं पंच. गोकुलस्य कुले जन्म हतो वै मगलोचने. असुखं लोचने तेन
 व्यतीपाते शतद्विजान्. तर्पय स्वशतार्धं वा तदर्थं तार्धं भूमिषु. अथ वै बध्यकोष्ठा
 च्च गो वि. वस्त्रा. ततो ये च महत्सुखं. अथवा. नं कुरुष्य फलदायकं. ११९ तेजः.
 तेजस्तचंदल्ये वं जन्म नि प्राक्तन्ये च या. रजकस्य. हृतेनेत्रे मगस्य वै. तेन ते लो
 चने दुःखं तं लोचने धेनुं प्रदीयतां. बध्य. यव. तां। विप्रषोडश कंचे व व्यतीपा
 ते हि तर्पय. अथवा गो. स्नातकैः परिमुच्यसे. १२० आपः. चर्मकार. चतुर्थे.

क० वि० क० नकुरुलाभे प्राणिहृतानि च अजानता उष्णेन वारिणा बाधते न वेन यनासुखं चित
 यास्वहितं जंतो सर्वजं कृषिनिश्चय व्यतीपाते च पंचाशतर्पयस्व द्विजानुरु बध्य
 च्चगोविंदे देहि वाये सुखं तव अथवा पुष्करे तीर्थे वाथ गो० त्र १२१ धरा० ध्या
 यावचनां चेतस्मिन् लोचने देहते पूर्व नरकस्य च जन्म नि मगस्य तेन पापेन
 अन्न तेन यनासुखं तत्पा० एकादशी० रु० वर्षाते बध्य कोष्ठाच्च गो० या पंचा
 शद्वा व्यतीपाते तर्पयस्व द्विजानुरु शिवरात्रि व्रतं वर्षं चात्ता वा दक्षिणां अथवा गो
 से० १२२ रुद्रः इयं वाणी च रुद्रस्य चरु नरीकस्य कुले जन्म विप्रनेत्रे हृतं वया नु
 चि कित्स या इत्थं चात्तेन तेन यनेऽसुखं फलं विप्राय वर्षं च व्रतं विष्णोः समाचर
 वर्षाते च व्यतीपाते पंचविंशद्विजोत्तमान् संतर्प्य बध्य च्चवस्त्रा० धंटा० ट्या
 ततस्ते ये सुखं नतु अथवा पुष्करे तीर्थे नर्मदायां विशेषतः अथवा गोमती
 स्नानात्प्राप्ते पातकक्षयः १२४ हरिः आभारं जन्मसंप्राप्य पंचमे० हरे
 वाक्यमिदं सत्यं हते विप्रस्य लोचने अजानेने मगनेत्रे तेन तेन यनेऽसुखं
 ओषधं देहि नेत्राणां व्रतं विष्णोः समाचर पंचविंशद्व्यतीपाते तर्पयस्व

द्विजानुरु बध्य को गोवि० तां वस्त्रा० धंटा० ट्या० तां नासुक्तं क्षीयते कर्म वि
 नागोदाततः कदा अथवा पुष्करे तीर्थे गोमत्याः स्नातः सुखं १२४ वद्विः जन्मना
 भीरजे पूर्व हतेनेत्रे द्विजस्य वै वद्विर्वदति वाक्यं हितेन प्राप्तं चेदृशं फलं ततः पा
 पो घनः प्राप्तं सप्तजन्म हृतं तव तत्पा० वर्षं विष्णुव्रतं कुरु दिनं प्रति फलं विप्रेकां
 ते गोबध्य० वस्त्रा० तां अथवा च व्यतीपाते पंचाशच्च द्विजोत्तमान् उपानद्ध
 स्त्रदानं च संतर्प्य ये सुखं तव अथवा गोमती नीरे स्नानमात्रेण मुच्यते १२५
 हरंबः संप्राप्य मेयजन्म पंच० हरे बने इदं वाक्यं हते विप्रस्य लोचने तत्कर्म
 णः फलं वै तत्सुखं बुद्धिः फलं तव तत्पा० फलं वर्षं तां अंते धेनु द्विजे द्राय
 बध्य० स्प्रदीयतां अथवा च व्यतीपाते शतार्धं द्विजसत्तमः संतर्प्य वस्त्रदा
 नाद्यैस्ततस्ते ये सुखं नतु अथवा नर्मदा तीरे वाथ गोमति मज्जनात् १२६
 शिवः संप्राप्य ब्राह्मणं जन्म पंचमे जन्म निचया शिवाय च्चरयं वाणीमाता
 पत्न्या विच्योगतः इदं दुःखं च याप्तं हि कुरुष्व हरि वासरं वर्षं चात्तेन तो विप्रेगां दे
 हि द्विजे तथा अथवा वैद्यते योगे तर्पया हर्षशतं द्विजान् दक्षिणा वस्त्रदाना

क० वि० क०

११
द्यैस्ततो माक्षचबंधनात् शिवरात्रि व्रतं चाथ कुरु वर्षसजागरं अंतैवाथ व्यतीपा
ते तर्पय स्वद्विजान्दश अन्यथा त शिवोक्तं समीचीनमिदं क्रमात् अथ वागो वा
से १२० क्षत्रियंज पंच १ नारीभर्तृ वियोगे च रुद्रस्य वचनं यथा इदं दुःखं च
याज्ञं हि कुरु धर्मं हि मानव तस्या वर्षचारगोधने अंतै विप्राय गौदेहि बध्य
कोष्ठादिदानय वस्त्रा कांततस्ते या त कक्षयः अथवा वै व्यतीपाते षड्विंश
तिचवाडवान् संतर्पय ततो ग्रैवै मोक्षसे पापबंधनात् अथ वा पुष्करे तीर्थे चाथ
गोमति मज्जनात् १२१ धनदुःखं वैश्यजन्य पंचमे धनदस्य इदं वाक्यं बाल
मातृ वियोगतः वया प्राप्तमिदं दुःखं तन्ना शयव्रतं कुरु एकादश्याश्च पपाते
धेनु विप्राय दापय बध्य कोष्ठात्समानोपव तां वैधते वा व्यतीपाते पंचाश
च्च महि सुरान् पूजय स्थविधानेन युग्मवस्त्रादिदानतः अथ वा पुष्करे तीर्थे
यवा गोमति मज्जनात् १२२ पंचनः शुद्धजं जन्म संप्राप्य पतेः पत्नी वियोगतः
पवनस्य इदं वाक्यं तृतीया तस्या वर्षे कुरु हरे व्रतं अथ वै बध्य कोष्ठाच्च धे
नु विप्राय दापय वस्त्रा घंटा तां वैधते वा व्य शतं तर्पय भस्मुरान् अ

११

१
थ वा पुष्करे स्नानं अथ वागो १२३ वरुणः वरुणस्य इदं वाक्यं देमकारकुले
पुरा जन्म नि सप्तमे नूनं मातृ पुत्र वियोगतः इदं दुःखं च या प्राप्तिं हितं सर्वस्य किं
य येन येन शरीरेण यद्यत्कर्म करोति यः तेन तेन शरीरेण तत्फलं मवाप्नुवा
त् तस्या य व्रतां वै वैष्णवं कुरु वर्षं फलं द्विजे देहि चांते धेनु ददा स्वैव अथ वा क्य
ग्रहे विप्रान् तर्पय स्वशताह्वकं अथ वागो १२४ नै र्शतिः कांस्थकारु
पंच नै र्शतस्य इदं वाक्यं पितृ पुत्र वियोगतः इदं दुःखं च या प्राप्तिं हि शिवरात्रि व्रतं कुरु
अंतै वै बध्य शास्त्रधेनुं विप्राय दापय अथ वा च व्यतीपाते पंचाशत्क्षरणी
सुरान् दक्षिणा वस्त्रदाने ह्यतस्तत्रै सुखं किल अथ वागो १२५ यमः
कुंभकारकुले जन्म पंचमे जन्म नि चया यमुस्थ च इदं वाक्यं माता पित्रा र्चि वियोग
तः इदं फलं च या प्राप्तिं तेन पापेन लेपिता तस्या व्रतं वै वैष्णवं कुरु वर्षं ते च श
तं विप्रान् तर्पय स्वसदक्षिणान् बध्य कोष्ठाच्च वाधेनुं देहि विप्रसदक्षिणा
वैधते वा व्यतीपाते पंचाशच्च द्विजोत्तमान् संतर्प्य वाथ गोमत्यां स्नानमा
त्रेण ते सुखं १२६ अनलः शोहका सप्तमे अनलस्य इदं वाक्यं पते प
त्नी वियोगतः तत्कर्मणः फलं चैतत्तत्तां ल्यै शिवपूजनं वर्षा तु धेनु दाना

क. वि. क. तेसुखंभवतिमानवः वेधतेच० तपंचाशच्चधरासुरान् तीर्थभूमौतदर्थंवा
 दक्षिणावस्त्रदानतः० अथवायु० अथवागो० त्र० १३४ इदं० राजद्वरेकुलेज
 न्मसप्त० इदंस्थ० क्वं पतेर्भीर्यावियोगतः० इदंफलं चयाप्राप्तं हि कुरुभरि
 वासरं० वर्षतेबध्यकोष्ठाच्चगंविप्रायप्रदापय० दक्षिणावस्त्रदानाद्येतत्
 स्तेऽसुखंनतु० अथवायुपु० अथवागो० त्र० १३५ व्यासः० चर्मकार० च
 तृर्थ० व्यामतच्चवदत्येवंयेतः० कांतावियोगतः० इदं० स्वचयासंहिन्नतंवेवे०
 वर्षीतेचद्विजेधेनुं देहि वैबध्य० वस्त्रालं० कांघं० तां० वेधतेवाव्यतीपातेपंचा
 शतद्विजोत्तमान्० तर्पयस्ववस्त्रदानैरथगो० त्र० १३६ पवनस्य० तटकस्थ
 कु० पंचमेज० पवनस्यइ० बहूनां वियोगतः० ग्रामघातसंस्ततस्तेनइदं० स्वप्र
 वर्तते० तस्यात० व्रतंविष्णोः० कुरुष्वै० वर्षीतेबध्य० चगंविप्रायदापय० व
 स्त्रा० कांघं० वेधतेवाव्यतीपाते० शतंतर्पयस्वसुरान्० शतार्धंतीर्थभूमौ
 वावाथगो० त्र० गंगातीर्थेधवानूनं पापमुक्तिर्न संशयः० १३७ तेजः० तरिक
 स्थकु० पंचमे० तेजस्तच्चवदत्येवं मातृपुत्रावियोगतः० इदं० स्वचयासंहि
 हि शिवरात्रिव्रतंकुरु० फलंवर्षद्विजे देहि गंवेवध्यकोष्ठतः० दक्षिणाव

स्त्रयुक्तं च घंटाभरणभूषितां० स्वर्त्मङ्गीरुथ० शंततोऽवेसुखंतव० भ
 वागोव्य० से० अथवापुष्करतीर्थेततोऽवेसुखंतव० १३८ आपः० आभीरस्थ
 कु० सप्त० अपांवाक्यमिदं सत्यं कांतकाता वियोगतः० इदंतेपातकंघोरंतेनोर
 सीसकष्टकं० तस्या० भूताष्टमीव्रतंकुरु० विष्णाव्रतंचवर्षदिफलं देहि दिनं
 प्रति० बध्यकोष्ठाच्चगंविप्रेवस्त्रालंकारसंयुतां० अथवावेधतेविप्रापंचाशद्वे
 प्रतर्पय० दक्षिणावस्त्रदानाद्येतत्स्तेऽसुखंमहत्० अथवागोमतीतीरे
 स्नानात्पातकक्षयः० १३९ धरा० संप्राप्य० मेयजंजन्मपंचमे० धरायावाक्य
 मेतद्यमातापत्यार्विगतः० इदं० स्वत्वयासंहितकाल्यैचव्रतंकुरु० एकादशीच
 वर्षीतेगंविप्रायदापय० वस्त्रालंकारसंसुक्तांततस्तेऽसुखंनतु० अथोविप्रा
 न्यतीपातेदक्षिणावस्त्रदानतः० तर्पयस्वविधानेनवाथगोम० त्र० अथवापु
 ष्करतीर्थेस्नानाद्येः सुखमीप्सितं० १४० रुद्रः० मिलजंजन्मसंप्राप्यतृतीये
 जन्मनिचया० रुद्रस्यवचनंयेतन्यतेः पत्नीवियोगतः० इदं० स्वचयासंहि
 नपापेनविप्रयात्र० वेष्णवंचव्रतंकार्यं वर्षीतेधेनुदानतः० बध्यकोष्ठाचधे

क. वि० क. नुंवेते अथेय सुखं किल. अथवाथ पतीतीरे गोमत्याः स्नानमात्रतः. पाप
 क्षयो भवेत्तेन ततस्ते सुखमीक्षितं १४१ हरिः. वांडां जन्मसे प्राप्य चतु
 हरेर्वाक्यमिदं सम्यक्पितृपुत्रवियोगतः. दुःखं प्राप्तविभो नृनं भूताष्टमी
 व्रतं कुरु. वर्षे फलं च विप्राय अंते गां च प्रदीयतां. बध्यकोष्ठात्तताग्रे यो वै
 धते चरवियहे. तर्पस्व कर्मणे वसससस दिनचिकु. अथवा पुष्करतीर्थे
 गोमत्याः कार्तिके दिने. अथवा तयती स्नानात्ततस्ते ये सुखं नतु. १४२ वद्विः
 भारवाहकु० पंच० वद्वेकी० त्यं पत्नीकांता वियोगतः. इदं दुःखं च शांत्येव वि
 वरात्रि व्रतं कुरु. अष्टं विप्रे फलं देहि चांते अक्षयहे द्विजान्. तर्पयस्व शतं
 चार्धदक्षिणा वस्त्रदानतः. व० धेनुं ददस्वाथ सह क्षिणं. वस्त्रा० तां नतो
 ग्रे वै सुखं नहत्. अथवा गोमती स्नानात्ततः पापैः प्रमुच्यते. अथवा पुष्को
 तीर्थे स्नानतः सुखमीक्षितं. १४३ हेरंबः. अर्जुनं पंचमे. हेरंबस्य इदं
 वाक्यं अपत्यां ववियोगतः. इदं दुःखं च यासेति शांत्ये वैष्णवं कुडा व्रतं
 नित्यं फलं देहि वषे विप्रे प्रदीयतां. शतं विप्रान् व्यतीपाते तर्पयस्व तद्

धकं. विधिवद्धारवि यासे वस्त्रदाने श्रुतं पूजितं. अथ न्वं व्यतीपाते तर्पयस्व धे
 नुं वि० तां. वस्त्रा० तां ततस्ते ये सुखं महत्. १४४ हेरंबः. वांडां जन्मसे प्राप्य व
 दुःखं विप्रे वियोगतः. पंचमे जन्म निःसम्यक् हेरंबस्य इदं मतः. तस्या० यविष्णु
 भक्त्या व्रतं कुरु. महेशस्य व्रतं वर्षे चांते गां देहि वाडवे. वध्य० यवस्त्रा० तां
 घटा० तां दक्षिणया वसंयुतां. अयने चोत्तरे विप्रीन् शतं वाय शताधुं कं. द
 क्षिणा वस्त्रदाने श्रुतं ततस्ते ये सुखं नतु. अथवा पु० गोमत्या मज्जनात् सुखं १४५
 वद्विः. क्षत्रियं० पंच०। मारिता वै नरास्त्रीभि विषपातकृतस्त्वया. आत्म
 ना च इह प्राप्तं वद्वि वाक्यं न संशयः. तस्या० व्रतं विष्णोः समाचर. व्यतीपाते य
 वा देहि वध्यकोष्ठाच्च मानव. वस्त्रा० तां ततो ग्रे ते सुखं नतु. अथवा चं व्यती
 पाते पंचाशच्च द्विजोत्तमान्. तर्पयस्व विधानेन ततो ग्रे सुखमीक्षितं. अथवा
 गोमती० से। १४६ हरिः. वैश्यजंज० पंच० हरिर्वदति वाक्यं हियुगपन्नरग
 घातनात्. अजानत हतं नूनं पातकं यत्कृतं महत्. हरे व्रतं त्वया कार्यं फलं
 विप्रे दिने प्रति. वध्य० यव० तां दक्षिणा वस्त्रदानेन ततस्ते ये सुखं नतु

क. किं क. अथवाचव्यतीपाते पंचाशतर्पयाद्विज्ञानं दक्षिणावस्त्रदानेऽततस्ते हि शि
 वंतु. अथवापुष्क. गोमत्यास्नानतः सुखं. १४० रुद्रः. महेशस्य इदं वा
 क्यं पंच. १. मूद्रजं जन्मसंप्राप्य युगपज्जीवद्यातनं. इदं दुःखं च यासं हि दुः
 खं हवेष्णावजतं. अरुघ्नाद्वंततो गां च वध्य कोष्ठा द्विजाय वै वस्त्रा. काद्ये. १
 अथवा वै धृते योगेशतं विप्रान्प्रतर्पय. अथवा नर्मदातीरे पुष्करे लोका पाव
 ने. गोमती स्नानतो वाथ सर्वपापैः प्रमुच्यते. १४५ धरा. हेमकारकु. ० ततो
 ये. १ धरातचं वदं त्येवं हता वै गंतवः पुरा. बहवः कालकर्तव्यं ते न ते दुःखमी
 दृशं. तस्यात. गोमत्या मज्जनं कुरु. वाथ विप्रे फलं देहि वषां ते च कोष्ठ
 तः. वस्त्रा. ० तां गां विप्राय दापय. अथवा वै धृते योगेशतं पंचस्वद्विज्ञानश
 तं. पंचाशद्वाच्यतीपाते पंचविंशरविग्रहे. ततस्ते ये सुखं जंतो माविषा
 दं करिष्यसि. १४९ आपः. कुंभकारकु. ० पंच. १. आपस्तचं वदं त्येवं ह
 ता वै जंबुकस्त्वया. जीवद्याते न ते दुःखं माविषादं करिष्यसि. परराता ना
 नीता नितकथं पातकं जेत. व्रतं कुरु मदेशस्य वर्षां ते वध्य कोष्ठतः. १

वस्त्रा. ० गां विप्राय दापय. अथवा कर्कशे चे हि पंचाशद्यद्विज्ञानमात्रं. द
 क्षिणावस्त्रदानाद्यैतर्पयस्व सुखं तव. अथवा गोमती स्नानात्. ० से. १५०
 तेजः. कुंभका. ० पंच. ० तेजस्तचं वदं त्येवं जीवद्यातः कृता पुरा. यमं कालं भवं
 पापं कलितं ते धुना किलः तस्या. ० व्रतं विष्णोः समाचर. अद्यां ते चैव गां दे
 हि व्यतीपाते द्विजातये. वध्य. ० तां तर्पयित्वा द्विज्ञानं च वस्त्रादानेः सद
 क्षिणेः. अथवा नर्मदातीरे पुष्करे वा विशेषतः. गोमती नीरसं गेन स्ना
 नतः पापमोचनं. १५१ पवनः. ओहकारकु. ० चतु. १. पवनस्य इदं वाक्यं
 युगपत्यातकं कृतं. जीवद्यातः कृतं पूर्वते न दंप्राप्यते फलं. कुरु विष्णो
 व्रतं नूनं वर्षद्वयं ददस्वलं. देहि धेनुं ततो विप्रे वध्य काष्ठाद्यथाविधि
 अर्कग्रहे दिने विप्रान्पंचाशच्च पतर्पय. स्नानं च पुष्करे तीर्थे नर्मदायां
 विशेषतः. अथवा गो. ० से. १५२ व्योमा राजजहारे कु. ० पंच. १. व्योमत
 से वदं त्येव युगपद्वाल घातनात्. इदं दुःखं च यासं हि मातस्य चिंतया
 सुखं. वर्षद्वयं व्रतं विष्णोः कुनुधाथ विमोचनं. अंते गां देहि विप्राय वध्य
 कोष्ठाद्यथाविधि. वाथ वर्षे वरानूनं पंचाशच्चरविग्रहे. तर्पयस्व विधा

क. वि. क.

नेन सुखं ते ये सनातनं. अथवा गो० से। १५३ इन्द्रः. गच्छकारकु० पंच.
इन्द्रस्य वचनं चेतद्युगपज्जीवधातनात्. इदं ते हृदये दुःखं तन्निमित्तं कु
रुष्वे. शिवरात्रि व्रतं चैव शिवभक्तिं विधानतः. ततस्त्वं बध्य कोष्ठाच्च
देहि विप्राय धेनुं. वस्त्रा लंकारसंयुक्तो ततो ग्रहि महत्सुखं. वर्षफलं
द्विजे देहि शतार्धं वेधते द्विजान्. तर्पयस्व विधानेन व्यतीपाते ततः सु
खं. अथवा पुष्क० गो० त्र. १५४ अनलः. रजकस्य० चतुर्थे अन
लस्य इदं वाक्यं परधातः. हृत्तस्त्वया. हतानि बालका म्येवं ते न तडः
स्वमी दृशं. अष्टमी भूतनक्तं च कुरु च पापहं व्रतं. तर्पयस्व शतं विप्रा
न् व्यतीपाते यवे धते. गच्छधे हि विधानेन बध्य कोष्ठा द्विजोत्तमे. २
कादश व्रतं चाथ कुरु षष्ठे सुखं तव. अथवा गोमती तीरे स्नानवः सुख
मीप्सितं. अथवा पुष्करे तीर्थे स्नानमात्रेण वै सुखं. १५५ यमः. चर्म
का० तृतीया यमस्य वचनं वैवद्युगपज्जीवधातनात्. हृदये ते मह
दुःखं तन्नाशय व्रतं कुरु. एकादशी सुखं ह्यग्रे वर्षाते वध्य कोष्ठतः.

देहि विप्राय धेनुं वै वस्त्रा लंकारसंयुता. व्यतीपाते शतार्धं च तर्पयस्व य
थाविधि. अथत्वं पुष्करे तीर्थे गोमत्यां चाविशेषतः. अथवा सूर्यदेहाया
स्नानमात्रेणैव सुखं. १५६ नैऋतिः. तरकस्य कु० सप्त० हतानि मृगवा
लानि तेन मे हृदये सुखं. तस्या० व्रजं विष्णोः समावर. तर्पयस्व च ग्रहणे
शतार्धं वाडवाननु. वध्य कोष्ठाच्च विप्राय द्यो दुं देहि द्विजोत्तमे. व्यतीपा
ते दश विप्रां तर्पयस्व यथाविधि. दक्षिणावत्त्रयं दानं द्यौस्ततस्ते ग्र
सुखं दायः. अथवा पुष्क० अथवा गो० त्र. १५७ वरुणः. तरीकस्य कु० व
तुनकरुण० युगपज्जीवधातनं. इदं दुःखं च याप्तं हि शिवरात्रि व्रतं कुरु. व
र्षाते च व्यतीपाते तर्पयस्व द्विजान् दश. उपानदं स्त्रदाते श्वपूजयस्व यथा
विधि. वध्यका० वस्त्रा० गो० घंटा० ध्यात प्रस्ते ये सुखं महत्. अथ
वा गो० से। १५८ पवनः. आसीरस्य कु० पंच० हतानि पशुबालानि ते
न ते हृत्तदये सुखं. शिवरात्रि व्रतं वर्षफलं विप्रैर्दिनं प्रति. वर्षाते वैव

क. वि. क. गोदेहि बध्य गोष्ठाच्च वाडवे. वस्त्रात्कारसंयुक्ता ततो ग्रामे सुखं तव. अ
 जयवा गोमती नीरे प्रयागे पुष्करे नतु. स्नानमात्रेण पापं ते दिवानाथो य
 थातमः. १५९ धनदः. संप्राप्य मेयजं जन्म चतुर्थे जन्म निचया. धनदस्य
 इदं वाक्यं जीवघातकृतः पुरा. तेन पापेन तडः खं ब्रतं विष्णोः कुरुष्व वै.
 वर्षद्वयं फलं देहिवांते धेनुं द्विजोत्तमे. बध्यकोष्ठाच्च सारव्याय वस्त्रा
 लंकारसंयुता. वैधते वाव्यतीपाते पंचाशद्वा नतु. सतर्प्य वायगो
 मत्या स्नानतः पापमार्जनं. १६० रुद्रः. भिक्षुं जन्म संप्राप्य सप्तमे जन्म नि
 चया. हता वैजंतु सायुश्च तेन तेऽसुखमीदृशं. तत्पा० वेवेष्ण० रु० फलं
 विप्राय वैदेहि वर्षे एकं दिनं प्रति. बध्यको० तां। वैधते वाव्यतीपाते शतार्धं द्विज
 सतमान्. तर्पयस्व वस्त्रदानैः कृष्णपूजां कुतुष्व वै. गोमत्याः स्नानमात्रे सर्व
 पापैः प्रमुच्यसे. १६१ शिवः. चौडालंज० पंच. शिववाक्यं च तत्सम्यक् जंतु
 जीवहतानि च. हतानि मृगवाहानि तस्तेऽग्रे सुखमीदृशं. तत्पा० विष्णोर्वै
 तं कुतुष्व वै. वर्षद्वयं फलं देहिवाडवे हि दिनं प्रति. बध्य० तां. घंटा ११. ततस्ते

वाकितं फलं. अथवा पापनाशश्च गोमती स्नानमात्रतः. १६२ शिवः. संप्राप्य ब्राम
 णं जन्म यतु० शिवाया वचनं नूनं विप्राणां फलचौर्यता. इदं ते मानुषं डः खं वि
 पादं माकरिष्वासि. तत्पा० यव्यतीपाते यवैधते. देहि फलं सहस्रं हि शतं वि
 प्राण्मृतर्पय. बध्य० गोविप्रे वस्त्रा० तां। घंटा १०। दक्षिणा सहस्रं च वर
 र्वैतं कुरुष्व। नतस्ते वा कितं फलं. प्रयागे वा प्रभासे वा तपत्यां पुष्करे
 थवा. अथवा गोमती० से. १६३ रुद्रः. क्षत्रियं जन्म संप्राप्य पंच० रुद्र
 स्य वचनं चैत चौरितानि फलानि वै. विप्रस्य तेन पापेन डः खं ते मानसे भुवं
 तत्पा० व्यतीपाते यवैधते। तर्पयस्व शतं विप्रानुपानद्वस्त्रदानतः. फल
 निदे हि विप्रैः सहस्रं च सदक्षिणा. शिवरात्रि ब्रतं वर्षं गोविप्राय दीयतां.
 बध्यकोष्ठा ततो ग्रामे फलं नवति मानव. अथवा गोमती नीरे स्नानतो वां कि
 तं फलं. १६४ वैश्यं जन्म तृती० धनद० चौरितानि फलानि वै. विप्रस्य ते
 न पापेन डः खं यास्यति मानसे. पापनाशाय विप्राय फलं देहि दिनं प्रति.
 शिवः. तं वर्षद्वयं गंगा बध्यकोष्ठतः. स्वर्गं शं गीरुष्य रवुरीताम् पृथ्वीं स

धनदः

क० वि० क० दक्षिणा० ततो ये हि फलं भावि जंतो मनसि वां कृतं वेधते वा व्यतीपातेशतां
 विप्रानपतर्पय० दक्षिणा वस्त्रदानेनैव पुष्करे स्नानमात्रतः० अथ वा गो० से०
 १६५ पवनः० विप्रफला नितीतानि न दितं द्रविणं ततः० पवनस्य रदं वाक्यं
 पुराजन्मनि शूद्रजे० तेनैव पातकां वैतदुःखं मनसि वर्तते० तस्या० व्यतीपाते
 शतत्रयं० पञ्चद्विकं फलं देहि विप्राय च सदक्षिणं० उपानहस्य दानेन ततः
 स्तोत्रेभिर्वा कृतं वेधते वा व्य० पंचाशच्च द्विजोत्तमान्० तर्पयस्व विधानेन
 ततस्ते फलमीप्सितं० पंचदशरवित्रासे धेनुं वा बध्य कोष्ठतः० अथ वा गो०
 से० १६६ वरुणः० हेमकार० पंच० विप्रफला नितीतानि न दत्तं द्युम्नकं ततः०
 वरुण० ततस्ते मानसे सुखं० तत्पातं० तं विष्णोः समावर० वर्षसार्धं फलं
 देहि अंते गां बध्य कोष्ठतः० वस्त्रा० तां० देहि विप्राय वैवं च यथा ये हि म
 नीप्सितं वेधते वा व्यतीपाते पंचविंश द्विजानि ह० तर्पयस्व विधानेन तप
 त्यां स्नानमात्रतः० अथ वा गो० से० १६७ नैर्ऋतः० कांस्यका० मृग० नैर्ऋ

तस्य रदं वाक्ये चौरितानि फलानि च० विप्राणां तेन पापेन दुःखं दुःखं हि
 तव चेतसि० तस्या० व्रतां वैवै० वर्षद्वयफलं देहि अंते गां व० वस्त्रा० तां०
 वेधते० पंचाशच्च द्विजोत्तमान्० तर्पयस्व विधानेन वायव्यो० त्र० १६८
 यमः० कुम्भका० पंचमे० चौरितानि फलान्येवं विप्राणां यमवाक्यतः
 तस्य फलं ददं प्राप्तां मा विषादं करिष्यसि० तस्या० वैष्णवं कुरु० वर्षद्व
 यं द्विजे चैवं धेनुकोष्ठात्समानय० वस्त्रा० तां० सूर्य आसेत तो ये हि पञ्चा
 शच्च द्विजानतु० तर्पयस्व दानाद्यैस्ततस्ते ये फलं तथा० शिवरात्रि
 तं वर्षं व्यतीद्विजान्यश० तर्पयस्व विधानेन ततस्ते वा कृतं फलं० अथ
 वा गो० १६९ अगलः० लोहका० पंच० चौरितानि फलान्येवं विप्रस्य म
 निलो वदेत्० तस्या० भूताष्टमी व्रतं कुरु० वर्षं फलं द्विजे नित्यं चांते गां व०
 तः० व० तां० सूर्य पर्वणि विप्रांश्च पंचाशच्च प्रतर्पय० पूजयस्व विधाने
 न दक्षिणा वस्त्रदानतः० भक्तियुक्ते यदा पूज्यास्ततस्ते वा कृतं फलं॥

क०वि०क० ततः पुष्करेतीर्थे च गोमत्याः स्नानमात्रतः १७०। इन्द्रः राजद्वारे ० वचः।
 इन्द्रस्य चरदं वाक् ॥ हतं फलं यवात्पुत्रा ॥ तेन ते मानसेयीदमाविषादं करि
 ष्यसि ॥ तथापि पापताशाय फलं वर्षे द्विजायवे ॥ विष्णुभक्तिं यमारभ्य कु
 रुधरि वासरं ॥ वर्षभक्तिं महेशस्य शिवभक्तो सुखं तव ॥ बध्यकोष्ठा
 च गंधेहि हेमदक्षिणया सह ॥ वस्त्रा ० शतार्धे द्विजसत्तमान् ॥ संत
 र्पय सुखं ते ॥ ग्रेवाय गो ० त्र १७१ व्योम ० गं रुक्मस्य ० सप्त ० ॥ हतानि
 तीर्थं स्रमोच फ ॥ कानि ब्राह्मणस्य च ॥ अत्र नीनिदतां वै तेन ते फलमीष्ट
 शं ॥ व्योमतं च वदत्येवं शंभना चरितं च या ॥ तत्पा ० फलं वर्षे द्विजन्मनां
 बध्यकोष्ठाच्च धेनुं च वस्त्रा ० ॥ विप्राय दक्षिणां देहित तस्ते फलमी
 षितं ॥ ततो रवियहे चं हि पंचाशच्च द्विजोत्तमान् ॥ वस्त्रदानादिभिस्त
 र्प्य वाय गो ० त्र १७२ पवनः ॥ रजकस्य ० प्राक्तने जन्म निचया ॥ द्वि
 हता द्विजफलात्येवं वाणी यं वचनस्य च ॥ तेन ते मानसेडुः खं मावि

षादं करिष्यसि ॥ तत्पा ० वर्षं फलं द्विजायैव ॥ एकादशी व्रतं कार्यं वाते धेनुं
 द्विजस्य च ॥ वस्त्रा ० देहि दक्षिणया सह ॥ रवियहे शतं विप्रान् प्रतर्पय य
 थाविधि ॥ वस्त्रदानं शतार्धं वा तीर्थं भूमौ तदर्थकं ॥ अथ वा पुष्करे तीर्थे
 वाय गो ० त्र १७३ तेजः ॥ चर्मकार ० प्राक्तने जन्म निचया ॥ तेजस्य चरदं
 वाक् ॥ चौरिता निफ ॥ कानि वै ॥ तेन ते मानसेडुः खं विषादं मावृथा कुतः
 तिस्यात् ० महेशस्य च पूजनं ॥ वर्षद्वयं फलं देहि चांते गं बध्यकोष्ठतः
 वस्त्रा ० ततस्ते वां कृतं फलं ॥ ततो ये वै धते योगेशता र्धे द्विजसत्तमा
 न् ॥ तर्पय स्वद्विधानेन व्यतीपाते द्विजान् दश ॥ ततो ये गोमतीतीरे स्ना
 नात्सद्यः फलं तव ॥ १७४ आपः ॥ नटकस्य कुतुं ॥ १० सप्त ० ॥ हतं फलं
 च यत्पूर्वं अयां कक्यमिदं स्फुटं ॥ तेन ते मानसेडुः खं माविषादं क
 रिष्यसि ॥ तत्पा ० फलं विप्राय वत्सरं ॥ दीयतां बध्यकोष्ठाच्च व ० तां
 चंटाभरणयुक्तां च अंते गोमति मज्जनात् ॥ रवियहे द्विजा मुख्या
 स्तर्पय स्वशता र्धकं ॥ तदर्थं वा व्यतीपाते वस्त्रदानादिभिः क

क. कि. क.

अंतेवै सोमलिंगेन सरस्वत्या विमज्जनात्. १७५ धरा. तरीकस्यकुः
पंच०। नीचाविप्रेफलान्येवं नदत्तानि च तस्यैव धरातचं वदत्येवं तेन
ते मानसेऽसुखं. तस्यात्० व्रतं विष्णोः समावाप्तिं वर्षद्वयं फलं विप्रेण
वैव०। अंतेयवै धृते विप्राशतार्धं तर्पयस्व वै. तदध्वं तीर्थं भूमाचद
क्षिणा वस्त्रयोगतः. अथवा गो० से। १७६ रुद्रः. आतीरस्यकु० पं
चमे०। इयं वाणी च रुद्रस्य हृत्तानि फलकां क्षिभिः. तेन ते मानसे
दुःखं संवितं प्राक्तनेततः. तत्कर्मबंधनाशाय व्रतं महेश्वरं कुरु. फलानि दे
हि विप्रेभ्यो व्यतीपाते यवै धृते. शतानि पंचवर्षाते धेनुं देहि द्विजोत्तमे. व
ध्यकोष्ठात्समा० तां. अंतेवै व्यतीपाते पंचविंशति द्विजोत्तमान्. तर्पयस्व
ततः सौख्यं अथवा गो० त्र. १७७ हरिः. हरेर्वाक्यं मिदं सत्यं चतुर्थे०। मेष
जं जन्मसंप्राप्य चोरितानि फलानि वै. तेन ते मानसे दुःखं मा विषादं करि
ष्यसि. तत्पात० व्यतीपातेशतं द्विजान्. तर्पयस्व शतार्धं तदध्वं तीर्थं
भूमिषु. वर्षं फलं द्विजे देहि चांतेगां बध्यकोष्ठतः. वस्त्रा० तां फलं

ते श्रेष्ठं भनतु. अंतेवा गोम० से। १७८ बद्धिः. भिक्षुजं जन्मसंप्राप्य
स०। वद्धे वाक्यं मिदं सम्यक् विप्रस्य फलचौर्यतः. तेन पापेन दुःखी
चं मानसे ते सुखं तव. तस्या० हरिर्भक्तिं समाचरे. वर्षं फलं च विप्राय
चांते धेनुं द्विजातये. वध्य० तां। अये वै व्यतीपाते पंचाशद् धरणी
सुरान्. संतर्प्य वस्त्रदानाद्यैः फलं वाये भिवां कृतं. अये वै नर्म
दायां च गोमत्याः स्नातः फलं. १७९ हेरुंबः. चांशालं जन्मसंप्राप्य
चतु० फलानि ब्राह्मणानां च व्यतीपाते हृतस्य च. तेन पापेन ते दुःखं
वर्तते मानसे धुना. तस्या० हरिर्भक्तिं समाचरे. सार्धं वर्षं फलं देहि चां
तेगां बध्यकोष्ठतः. अये वै च व्यतीपाते दशविप्रान् प्रतर्पय. ततस्ते
वा कृतं वाये वाथ गो० त्र। अथवा पुष्करे तीर्थे ततस्ते वां कृतं फलं
१८० रसना। हरिः. जन्मसंप्राप्य विप्रस्य दशमे जन्म निचयं। ह
रेर्वाक्यं मिदं सत्यं महापापभयं फलं. मारापितं पुरा ग्रामे धादुषा

क. वि०

क्येन जिह्वा तेन पापेन तेऽः खं जिह्वा वर्धते धुना तस्या त० व्य
तीपातेशतं द्विजान् तर्पयस्व विधा तेन व्रतं विष्णोः समावर वर्ष
द्वयं फलं देहि ब्राह्मणा नो दिनं प्रति वद पारगते देया धनुर्वे ब
ध्यकोष्ठतः अग्रे विप्रशतं सार्धं तर्पयस्व रवि ग्रहे । शिवरात्रि
तं कृत्वा भूताष्टमी व्रतं कुरु । अथ वा गो० से १८१ रुद्रः संप्राप्य
क्षत्रियं जन्म सप्त० जिह्वा दोषेण वै पूर्व विप्रो मारापितः किल त
स्या० विष्णु भक्तिं विना भुवि । एकादशी व्रतं वर्षं कुरु पापप्रणाश
नं तर्पयस्व शतं विप्रा शतार्धं तीर्थभूमिषु दक्षिणा वस्त्रदा
नाद्यै याति प्रांते वपातकं अग्रे वै वध्यकोष्ठाच्च धेनुं विप्राय दी
यतां वस्त्रा० हेमदक्षिणया सह अग्रे वै याति तस्या पंप्रयागे मा
धमज्जनात् अथ वा गो० से १८२ चंडी ३० संप्राप्या वैश्यजं ज
न्म पंच० मारापितस्त्वया देशो ते न दोष पुराधम चंडीवाक्यमिदं स
त्यं तेन ते जिह्वा सुखं तस्या० तर्पयस्व शतं द्विजान् रवि ग्रहे च स

मा तो तीर्थभूमौ शतार्धिकं एकादशी व्रतं वर्षं फलं विप्रैर्दत्तं प्र
ति ददस्व ब्राह्मणे धेनुं वध्यकोष्ठाच्च विग्रहे वस्त्रा० भूता० ती०
शिवरात्रि व्रतं वर्षं भूताष्टमी नतः सुखं प्रयागे वा प्रसासे वा पुष्कर
स्तातः सुखं अग्रे वै गोतमी स्नानादेहि विप्रैश्च सोमं जन् १८३ रुद्र
शरद्रजं जन्म संप्राप्य अष्टमे जन् पुरा मारापिता मा शिखरी कवचं च
चया ततः किंतु कथं याति विना भक्तिं शिवस्य च शिव व्रतं हरेर्वा
थ कुरु चाष्टं सुखाय वै वध्यकोष्ठाच्च धेनुं हेमशतं गयया विधि अग्रे वा
विप्रप्रशं तीर्थशतार्धं च रवि ग्रहे दक्षिणा वस्त्रदाने प्रयागे गो
मती जले ततस्ते ये भावि सौख्यं सर्वपापैः प्रमुच्यसे १८४ अन
ल ३० अनल स्याद्दं वा कं षष्ठे वै जन्म निवया मारापिता महापाप
जिह्वा दोषेण सुसुराः तेन पापेन तेऽः खं जिह्वा वर्धते धुना तस्या व्र
तं वि० वर । वर्षं यावत्फलं विप्रे दीयतां वै दिनं प्रति वध्यकोष्ठा० धेनुं

क० वि० क०

स्वर्गेश्चंगी कृष्यखुरीदत्ताधेनुं यथाविधि व्यतीपाशे शतं विप्रा
शतार्धवारविग्रहं तीर्थभूमौ तदर्धं वा तर्पयस्व यथाविधि ह्मका
रकुले जन्म पुष्करे स्नानमात्रतः अथवा गो० से। १८५ यमः कास्य
कारकुले जन्म अथ मेज० जिह्वा दोषेण पापात्मन् भन्न गहं जवे तेन
पापेन ते दुःखं विषोदं मा करिष्यसि तत्पा० द्विजं वैकं विहाय फलं व
र्षं वा विप्राय धेनुं वै बध्य० स्वर्गेश्चंगी सदक्षिणां घंटा० अत्रैवै
व्यतीपाते संक्रांतौ वारविग्रहं शतं तर्पय भूदेवान् तीर्थभूमौ वि
शेषतः अथवा गो० से। १८६ नैस्तितः कुंभकार विग्रहं शतं तर्प
य भूदेवान् कुंभकार० दशमे जन्म निचया नैस्तितस्य इदं वाक्यं ह
ता वाड कृतः गृहं भग्नं च विप्रस्य जिह्वा दोषेण चाधमः तत्पा०
वासुदेव व्रतं कुरु फलानां च सहस्रं हि द्विजे देयं रविग्रहं तर्पय
स्व शतार्धं वा वै धृतै वै द्विजोत्तमान् वध्यः गो० वि० ता० घंटा० हे

मशरगी सदक्षिणं कृत्वा स्नानं तीर्थभूमौ ततो गेहिं सुखं तव १८७ वरुणः
लोहका० प्राक्तने जन्म० जिह्वा दोषेण पापात्मन् ग्रामं मारापितं न्वया तेन पा
पेन जिह्वायां कर्म पक्ष्मिदं फलं एदशी व्रतं कार्यं वर्षद्वय फलं तथा अते वै
वध्यकोष्ठा च देया धेनुं द्विजातये तर्पयस्व व्यतीपाते विप्राणां पंचविंश
तिं गोमती स्नानमात्रेण ततः सौख्यं भवेच्छ्रुतं १८८ नैस्तितः अर्जुनस्य
कु० टवी० नैस्तितस्य इदं जिह्वा दोषादिदं फलं प्रजामारापिता पापं अलीकेन
अमर्षतः तेन ते कर्मजंडुः खं हितं सर्वस्य चिंतय कृष्य चं व्रतं विष्णोर्विधाने
नाष्ट पंचकं पलं वर्षद्विजे देयं धनुर्वैव० घंटा १८ रणशोभाढ्यां हे मदक्षिण
यायुतं अथ० से। १८९ धनदः राजद्वारकुले जन्म प्राक्तने ज० निर्दोषा विप्र
भार्या च जिह्वा दोषेण हृषित तेन ते कर्मजंडुः खं याति भोवात्र पात्रकं तथापि
विष्णुभाक्तस्त्वं पातकैः परिमुच्यसे वर्षहरे व्रतं कार्यं फलं देहि दिनं प्रति
वध्य० देया विप्रयथाविधि अथवा पुष्क० पातकैः परिमुच्यसे १९० ज
त्रिः अत्रैवै क्वमिदं सम्यक् दशमे० वाड वं जन्म संप्राप्य पुस्तके चौरि

कर्मविपाकः तत्त्वया तत्पातकविनाशाय विद्याया नंप्रदीयतां विप्राय पुस्तकं देयं वर्षं
 चया हरि व्रतं शिवरात्रि व्रतं वर्षं कुरुष्व फलदायकं अग्रे विप्रशतं तर्प्य वि
 धाने नरविग्रहे व्यतीपाते वैधृतं वा शतं तर्पय वै द्विजान् बध्य कोष्ठात्स
 मानीय पुस्तकं दक्षिणा सह अग्रे वै पुष्करे तीर्थे प्रयागे गोमतीजले
 स्नानमात्रेण वै जंतो चंद्रग्रहे द्विजान् दश वर्षफलं द्विजे हितर्पयस्व
 विधानतः १९१ कश्यप उ० वणिक्कुले भवेत्प्राप्तदश चौरितं पु
 स्तकं तस्य जिह्वा दोषो हिते न ते तत्पातं विप्र अध्यापयस्व वै पुस्तकं दाय
 तां विप्रैर्वेदस्य वेदपारगे एकादशी व्रतं वर्षं द्वायं कार्यं त्वया न तु देया धेनु
 द्विग्याय बध्य कोष्ठाद्यथाविधि तर्पयस्व शतं विप्रान् प्रविग्रहे यथाविधि
 नर्मदायां प्रयागे वा प्रभासे वाथ पुष्करे गोमत्यां स्नानमात्रेण सर्वपापैः प्र
 मुच्यसे १९२ इति मुनिगदितो यं जन्म कृपया कर्मणां विपाकः युक्तमात्रा
 शुभाशुभं तत्कर्मज्ञानाय यापनाशाय द्विजलक्षं १००००० क्षितिपाल
 स्त्व १००००० देशाधिपो विप्रान् अधिकस्तमधिपाधिकं ५०००००

शतत्रयं षष्ठिअयुतं ३६० धनयः शतग्रं हस्तचौक्तं चार्धशतं ५० हेक्किं
 चनेयपा ५ वानिस्वनेतदर्थं १२ वा विप्राणां भोजने प्रालेक्षि विप्रान् रा
 धीशो देशो देशनायकः मंडलेश सहस्रं हितदर्थं धननायकः तदर्थं गृहवो
 क्तं तदर्थं च किंचने निस्वेतदर्थं चौक्तं गोतमेन महात्मना ये मानवा वै पितृमातृ
 भक्ता हरो ये किल सत्ययुक्ता अकुत्सिते कर्मणि चाप्रवर्तिनो लभंति ते नाशु
 शुभं कदाचन राम राम हरे राम हरे राम हरे हरे हृष्या हृष्या जपेनैवं जीव
 न्मुक्तो भवेन्नरः हरे गंगे हरे गंगे हरे गंगे हरे हरे हरे गंगे जपेनैवं मुच्यते
 कर्मबंधनात् लुप्तान् शंसा निदया कलूषे यवेदुःखरन्ता मुवंति नृगं ये रा
 मनामंशु कव्यगतिं किल्या प्रपाशं सुखिनो भवंति ये शोतयो विष्णुमनंत
 शीर्षे विश्वो कनाथं सचराकरं लेजो मयं ये त्रसदा स्मरंति लंभंति ते वा हि
 तं हि नृगं पश्यंति ये विष्णुशरारं संखं जगत्समस्तं ससुरासुरं च ये धर्म
 युक्ता ननु विष्णुभक्ता स्ते पापमुक्ता हिलंभंति सौख्यं ये धर्मयुक्ता हि ये धर्म
 मुक्ता यः सत्यवक्ता परमर्मवक्ता ये दभददा किल कर्म संस्तुते पापपीता
 हिलंभंति सौख्यं परनारिनरं पापः परमर्मधराश्रयः परशोहरादृष्टा स्ते ल

क० वि० क०

भैंतिनवांछितं परविन्नहराः पापाः परविघ्नकराश्च ये कुसंगाये कुकर्मा
णस्तैलभैंतिनवांछितं १ पापं संगराय च मालपित्तरां मत्ताः दुःखाः पा
पयुक्ता गुणैर्मुक्तास्तैलभैंतिनवांछितं परविन्नहराः परमर्मधराः परदुःख
राः परनारिवराः कलिकर्मभराः कलिपापिनरा ननतेन्नराः परकर्मक
राः येषां तदांताः श्रुतिकर्णपूरमांजितेन्द्रियाप्राणिवधान्निवृत्ताः प्रति
ग्रहे संकुचिता गृहस्थास्ते ब्राह्मणास्तारयितुं समर्थाः षट्कर्मनिरता
नित्यं रागद्वेषविवर्जिताः शांतास्तु सत्याः शौचायते विप्राः पात्रतां ययुः
कामक्रोधविहीना ये रागद्वेषविवर्जिताः सन्नाशत्रौ च मित्रे च ते विप्राः
पात्रतां गताः संध्यास्नानं जपो होमदेवतातिथिपूजनं षट्कर्मनिरता
यत्नुते मित्राः पात्रतां ययुः लोसमोहविहीना धर्मायामदविवर्जिताः
सर्वभूतदयायुक्ता ते विप्राः पात्रतां ययुः पात्रदानाकुले जन्मपुत्र
प्यलक्ष्मीलभेन्नरः पुण्यलक्ष्मीप्रसावेन स्वर्गमोक्षं च साधयेत्
कुरुपात्रदानतो जन्मतिर्यग्यो तो प्रजायते गजाश्च कुर्कुटादौ नेय